

Brusel 19. prosince 2019
(OR. en)

14994/1/19
REV 1

JAI 1312
DATAPROTECT 302
DAPIX 364
FREMP 177
DIGIT 180
RELEX 1150

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců (část II)/Rada
Předmět:	Postoj Rady a zjištění ohledně uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů – přijetí

1. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „nařízení“) nahradilo směrnicí 95/46/ES. Má dvojí cíl: posílit práva fyzických osob na ochranu údajů a zlepšit podnikatelské příležitosti tím, že usnadní volný pohyb osobních údajů v rámci jednotného digitálního trhu.

2. Nařízení vstoupilo v platnost v květnu 2016 a použitelné je od 25. května 2018.

3. Podle článku 97 nařízení předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o hodnocení a přezkumu tohoto nařízení. První zpráva má být předložena do 25. května 2020. Za tímto účelem vezme Komise v úvahu postoje a zjištění Evropského parlamentu, Rady a dalších relevantních subjektů a zdrojů. Komise může o informace požádat také členské státy a dozorové úřady.

V souvislosti s tímto hodnocením a přezkumem Komise přezkoumá zejména uplatňování a fungování:

- kapitoly V o předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, se zvláštním zřetelem na rozhodnutí přijatá podle čl. 45 odst. 3 tohoto nařízení a rozhodnutí přijatá podle čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES; a
- kapitoly VII o spolupráci a jednotnosti.

4. Za účelem přípravy postoje Rady vypracovalo předsednictví znění tohoto postoje založené na připomínkách členských států. Pracovní skupina Rady pro výměnu informací a ochranu údajů (DAPIX) se k projednání postoje Rady sešla ve dnech 3. září, 21. října, 11. listopadu a 5. prosince 2019.

5. V návaznosti na zjednodušený písemný postup zahájený dne 6. prosince 2019 byly delegace s to souhlasit se zněním postoje Rady uvedeným v příloze této poznámky.

6. Výbor stálých zástupců se proto vyzývá, aby doporučil Radě přijmout postoj a zjištění Rady ohledně uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve znění uvedeném v příloze. Komise bude o postoji Rady informována.

1. Úvod

(1) Dne 25. května 2018 vstoupilo v platnost obecné nařízení o ochraně osobních údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení“)¹. Cílem nařízení je vytvořit pevný a soudržnější rámec pro ochranu osobních údajů v EU, který se bude opírat o důrazné prosazování. Nařízení má dvojí cíl. Prvním je chránit základní práva a svobody fyzických osob a zejména jejich právo na ochranu osobních údajů. Druhým je umožnit volný pohyb osobních údajů a rozvoj digitální ekonomiky na celém vnitřním trhu.

(2) Podle článku 97 nařízení předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě první zprávu o hodnocení a přezkumu tohoto nařízení. Tato zpráva má být předložena do 25. května 2020 a poté každé čtyři roky.

(3) V této souvislosti Komise přezkoumá zejména uplatňování a fungování:

- kapitoly V o předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, se zvláštním zřetelem na rozhodnutí přijatá podle čl. 45 odst. 3 tohoto nařízení a rozhodnutí přijatá podle čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES; a
- kapitoly VII o spolupráci a jednotnosti.

(4) Nařízení Komisi ukládá, aby vzala v úvahu postoje a zjištění Evropského parlamentu, Rady a dalších relevantních subjektů a zdrojů. Komise může o informace požádat také členské státy a dozorové úřady.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

(5) Za účelem přípravy výše uvedených postojů a zjištění Rady byly delegace požádány, aby zaslaly písemné připomínky². Připomínky členských států projednala Pracovní skupina DAPIX na zasedání ve dnech 21. října, 11. listopadu a 5. prosince 2019. V tomto dokumentu jsou nastíněny a shrnuty postoje a zjištění Rady vycházející z těchto přípravných prací. Rada rovněž vzala na vědomí sdělení Komise „Pravidla pro ochranu údajů zprostředkující důvěru v EU i za jejími hranicemi – vyhodnocení“³, jež bylo přijato v červenci 2019. Sdělení se zabývá důsledky pravidel EU pro ochranu údajů a možnostmi dalšího zlepšení jejich provádění. Přestože nová pravidla pro ochranu údajů podle Komise dosáhla mnoha svých cílů, sdělení rovněž stanoví konkrétní kroky, jak tato pravidla a jejich uplatňování dále posílit.

(6) Rada zastává názor, že její postoje a zjištění by se neměly omezovat na témata konkrétně uvedená v čl. 97 odst. 2 nařízení. Vybízí proto Komisi, aby ve své připravované zprávě vyhodnotila a přezkoumala rovněž uplatňování a fungování nařízení nad rámec toho, co je výslovně uvedeno v tomto článku. Komise by dále měla vzít v úvahu zkušenosti a příspěvky příslušných zúčastněných stran. To pomůže zajistit, aby hodnocení bylo co nejúplnější. Vzhledem k významu a dopadu nařízení v neustále se rozvíjející digitální společnosti existují přesvědčivé argumenty, jež podporují širší přezkum a pokračující diskusi na toto téma.

(7) Rada současně zdůrazňuje, že nařízení se uplatňuje teprve od května 2018. Je proto pravděpodobné, že pro řešení většiny problémů zjištěných členskými státy budou přínosné další zkušenosti s uplatňováním nařízení v nadcházejících letech. Pro členské státy by rovněž byly užitečné další pokyny, zejména ze strany Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (dále jen „sbor“), a možnost výměny informací o vnitrostátních postupech, výkladu a soudních rozhodnutích.

² Dokument 12756/19 REV 1.

³ Dokument 11535/19.

(8) Rada předložila k uplatňování nařízení řadu podrobných připomínek. V tomto dokumentu Rada nastiňuje některá témata, která členské státy považují za obzvláště důležitá. Komise by v připravované zprávě měla tyto otázky odpovídajícím způsobem rovněž zohlednit.

2. Obecné poznámky

(9) Podle názoru Rady představuje nařízení úspěch. Je bezpochyby důležitým milníkem a nástrojem, který posiluje právo na ochranu osobních údajů a podporuje inovace zprostředkující důvěru v EU. Díky nařízení se rovněž dále zvýšilo povědomí o významu ochrany údajů jak v EU, tak v zahraničí.

(10) Rada uznává důležitou úlohu vnitrostátních dozorových úřadů při fungování a jednotném uplatňování nařízení. Rada také bere na vědomí výrazný nárůst činností dozorových úřadů spojených s plněním jejich nových úkolů a pravomocí a pozitivní vývoj, pokud jde o podstatně vyšší přidělování zdrojů těmto úřadům v mnoha členských státech. Rada sdílí názor Komise ohledně významu spolupráce mezi dozorovými úřady členských států, a to zejména v rámci sboru. Tato spolupráce by se měla dále posilovat, jelikož je obzvláště důležitá pro dozor nad přeshraničním zpracováním, jež obnáší rizika, nebo pro zpracování, do něhož je zapojena řada členských států, například v případě velkých technologických společností.

(11) Rada rovněž podporuje myšlenku, kterou Komise ve svém sdělení předložila, a to že orgány pro hospodářskou soutěž, orgány pro ochranu spotřebitelů a orgány pro ochranu údajů by měly v případě potřeby spolupracovat, například pokud jde o dozor nad velkými technologickými společnostmi. Rada konstatuje, že rozsáhlý vliv těchto společností a jejich obchodní modely vyvolávají určité obavy. Bylo by vhodné přezkoumat a sledovat například to, jakým způsobem mohou vůči velkým technologickým společnostem dostatečně uplatňovat svá práva subjekty údajů. Na úrovni EU je proto zapotřebí koordinovat úsilí s cílem posoudit rozsah výzev, jakož i formulovat vizi, jak je řešit.

(12) Rada kromě toho zastává názor, že správci a zpracovatelé potřebují od dozоровých úřadů a sboru další objasnění a pokyny. Také Komise by měla v připravované hodnotící zprávě zdůraznit širokou potřebu praktických pokynů a dalších vhodných prostředků, jak na tuto potřebu reagovat.

(13) Vhodným způsobem, jak přispět k řádnému uplatňování nařízení, by mohlo být vypracování odvětvových kodexů chování v souladu s článkem 40 nařízení. V těchto kodexech chování by se mohla věnovat zvláštní pozornost otázkám, jako je ochrana osobních údajů dětí či zpracování údajů o zdravotním stavu. Seznam kodexů chování, jenž se v současnosti projednává s dozоровými úřady, by mohl pomoci zlepšit koordinaci a podporu těchto projektů. Měla by se posílit a dále rozvíjet opatření na podporu vypracování těchto kodexů chování.

(14) Rada zároveň konstatuje, že nové jevy, zejména nově vznikající technologie, rovněž představují nové výzvy pro ochranu osobních údajů, jakož i pro ochranu dalších základních práv, jako je zákaz diskriminace. Tyto výzvy se týkají takových témat, jako je využívání dat velkého objemu, umělá inteligence a algoritmy, stejně jako internet věcí a technologie blockchain. Totéž platí pro využívání technologií, jako je rozpoznávání obličejů, nové druhy profilování a technologie „deep fake“. Pro ochranu osobních údajů může představovat problém i rozvoj kvantové výpočetní techniky. Rada na druhou stranu konstatuje, že některé aplikace těchto technologií mohou být také velkou výhodou a mohou potenciálně zvýšit ochranu soukromí evropských občanů. Aby bylo možné udržet krok s nově vznikajícími technologiemi, považuje Rada za nezbytné průběžně na úrovni EU sledovat a vyhodnocovat vztah mezi technologickým vývojem a nařízením.

(15) Rada zdůrazňuje, že nařízení bylo vypracováno tak, aby bylo technologicky neutrální, a že jeho ustanovení se již těmito novými výzvami zabývají. Rada je toho názoru, že je nezbytné vzít v úvahu, že nařízení a obecnější právní rámec EU na ochranu osobních údajů jsou nezbytným předpokladem pro rozvoj budoucích iniciativ v oblasti digitální politiky. Vzhledem k výše uvedenému se však Rada domnívá, že je nutné co nejdříve objasnit, jakým způsobem se nařízení vztahuje na výše uvedené nové technologie.

3. Mezinárodní předávání

(16) Komise ve svém sdělení konstatuje pozitivní trend vývoje ochrany údajů v celosvětovém měřítku. Stále více stran přistupuje k Úmluvě Rady Evropy č. 108, jež byla nedávno revidována. Země na celém světě zároveň přijímají nové právní předpisy o ochraně údajů nebo modernizují své regulační rámce pro ochranu údajů.

(17) Rada se domnívá, že zásadním nástrojem, díky němuž mohou správci bezpečně předávat osobní údaje do třetích zemí a mezinárodním organizacím, jsou rozhodnutí o odpovídající ochraně. Rada v tomto ohledu také považuje za rozhodující to, aby byla rozhodnutí o odpovídající ochraně založena na splnění všech kritérií stanovených pro tato rozhodnutí, a to i v případě dalšího předávání. Rozhodnutí o odpovídající ochraně se musí průběžně sledovat a pravidelně přezkoumávat, jak vyžaduje právo Unie, což je nezbytné k zajištění účinné ochrany práv subjektu údajů. Rada podporuje záměr Komise, který formulovala ve sdělení, a to i nadále posilovat dialog o odpovídající ochraně se způsobilými klíčovými partnery. Rada vyzývá Komisi, aby při přijímání nových rozhodnutí o odpovídající ochraně ověřila možnost konkrétně se zabývat předáváním údajů orgánům veřejné moci a mezi nimi. Rada rovněž vítá záměr Komise informovat v roce 2020 o přezkumu 11 rozhodnutí o odpovídající ochraně přijatých podle směrnice 95/46/ES.

(18) Rada konstatuje, že v současnosti platí pouze 13 rozhodnutí o odpovídající ochraně, včetně systému EU–USA na ochranu soukromí. V důsledku toho se správce musí při předávání osobních údajů do třetích zemí a mezinárodním organizacím v mnoha případech uchýlovat k jiným nástrojům, které nabízí kapitola V nařízení. Rada proto sdílí názor, že je rovněž důležité zabývat se používáním jiných nástrojů pro mezinárodní předávání podle kapitoly V nařízení, které někdy také mohou lépe vyhovovat potřebám jednotlivých správců a zpracovatelů v konkrétním odvětví. Rada zdůrazňuje výhody těchto nástrojů, které zahrnují právně závazné a vymahatelné nástroje mezi orgány veřejné moci nebo veřejnými subjekty, závazná podniková pravidla, standardní doložky o ochraně údajů přijaté Komisí nebo dozorovým úřadem a schválené Komisí, jakož i schválené kodexy chování nebo mechanismy pro vydávání osvědčení spolu se závaznými závazky ze strany správce nebo zpracovatele ve třetí zemi.

(19) Rada dále konstatuje, že standardní smluvní doložky pro předávání údajů do třetích zemí, které byly vypracovány podle směrnice 95/46/ES, doposud nebyly aktualizovány s ohledem na vývoj, k němuž došlo od doby, kdy byly původně přijaty, a to včetně vstupu nařízení v platnost. Komise se vyzývá, aby je v blízké budoucnosti přezkoumala a aby je revidovala, tak aby byly zohledněny potřeby správců a zpracovatelů.

(20) Členské státy poznamenaly, že pro používání některých výše uvedených nástrojů by bylo přínosné další objasnění a pokyny. Některé členské státy například poukázaly na to, že v případě neexistence rozhodnutí o odpovídající ochraně může být pro správce obtížné určit, co lze považovat za vhodné záruky ochrany údajů, jak je uvedeno v článku 46 nařízení. Podle názoru Rady by byly objasnění a pokyny, obzvláště od sboru, vítány. Rada bere na vědomí pokyny týkající se závazných podnikových pravidel, která již sbor vydal. Navíc by bylo nezbytné objasnit minimální normy pro předávání mezi orgány veřejné moci založené na vhodných zárukách. To je důležité, neboť orgány veřejné moci členských států neustále potřebují spolupracovat a vyměňovat si osobní údaje s orgány třetích zemí, jejichž právní rámce se liší od právního rámce EU.

4. Mechanismus spolupráce a mechanismus jednotnosti

(21) Podle Rady jsou klíčovými nástroji k zajištění vysoké a jednotné úrovně ochrany osobních údajů v celé EU mechanismus spolupráce a mechanismus jednotnosti. Očekává se, že uplatňování těchto mechanismů povede v blízké budoucnosti k řadě důležitých společných rozhodnutí a pokynů na evropské úrovni, což přispěje k jasnějšímu porozumění a jednotnému uplatňování nařízení, jakož i ke snížení nesouladu v jeho uplatňování.

(22) Ačkoli mechanismus spolupráce a mechanismus jednotnosti jsou považovány za klíčové prvky nového regulačního rámce a dozorové úřady jsou povinny spolupracovat, členské státy uvedly, že jejich dozorové úřady při jejich používání narážejí na určité potíže. Některé členské státy dále upozornily na administrativní zátěž a dopady nových mechanismů na lidské zdroje, zejména dopady lhůt podle článku 60 nařízení. Některé členské státy rovněž zmínily problémy související s tím, že v nařízení chybí podrobnější ustanovení o použitelných postupech v přeshraničních situacích, jakož i různá kritéria, zejména pokud jde o vyřizování stížností podle vnitrostátních právních předpisů. Rada sice uznává, že dozorové úřady při dodržování těchto lhůt a při plnění požadavků vnitrostátních právních předpisů čelí potížím, domnívá se však, že pro účinné prosazování nařízení je důležité, aby byly podmínky článku 60 splněny.

(23) Podle názoru Rady je na posouzení fungování mechanismu spolupráce a mechanismu jednotnosti vzhledem k omezeným zkušenostem s jejich uplatňováním ještě brzy. Rada tudíž vyzývá Komisi, aby v souvislosti s tímto přezkumem konzultovala dozorové úřady a sbor. Rada rovněž vybízí sbor, aby se zabýval otázkou nalezení účinných pracovních postupů v přeshraničních případech.

5. Prostor ponechaný vnitrostátním zákonodárcům

(24) Nařízení je přímo použitelné ve všech členských státech. Jak upozornila Komise ve svém sdělení, jedním z hlavních cílů nařízení bylo opustit roztržité prostředí 28 různých vnitrostátních právních předpisů, které podle směrnice 95/46/ES existovaly, a poskytnout jednotlivcům i podnikům v celé EU právní jistotu. Rada se domnívá, že nařízení k tomuto cíli velkou měrou přispělo.

(25) Nařízení však ponechává vnitrostátním zákonodárcům prostor, aby zachovali nebo zavedli konkrétnější ustanovení za účelem přizpůsobení uplatňování určitých pravidel nařízení. Tento prostor je stanoven v několika člancích nařízení. Komise ve svém sdělení uvedla, že bude vnitrostátním opatřením týkajícím se využívání tohoto prostoru pro specifikaci věnovat zvláštní pozornost. Podle Komise by vnitrostátní právní předpisy neměly zavádět požadavky nad rámec nařízení, pokud není stanoven prostor pro specifikaci, jako jsou například další podmínky pro zpracování. Rada připomíná, že při jednání o nařízení bylo shledáno, že je v mnoha ohledech nutné ponechat vnitrostátním zákonodárcům dostatečný prostor. Například čl. 6 odst. 2 a 3 nařízení umožňují členským státům zachovat nebo zavést konkrétnější ustanovení, aby přizpůsobily používání určitých právních základů pro zpracování osobních údajů. Jistá roztržičnost způsobená tímto prostorem se tak předpokládala a je opodstatněná. Totéž platí například pro články 85 a 86.

(26) Řada členských států však upozornila, že prostor poskytnutý členským státům pravděpodobně vedl k některým nezamýšleným důsledkům, neboť do určité míry přispěl k roztržičnějšímu právnímu prostředí, než se původně předpokládalo. Prostor pro vnitrostátní zákonodárce byl také zahrnut například do článku 8 nařízení, který stanoví věkovou hranici pro souhlas dítěte v souvislosti se službami informační společnosti v rozmezí od 13 do 16 let. To vedlo k tomu, že členské státy stanovily rozdílné věkové hranice.

(27) Ačkoli většina členských států nevyzdvihla rozdílné věkové hranice jako problém, několik členských států mělo za to, že problém představují a navrhlo zvážit zavedení jednotné věkové hranice. Rada konstatuje, že se tato roztržičnost s ohledem na různé věkové hranice v době, kdy bylo na konci jednání o nařízení rozhodnuto umožnit flexibilitu ohledně věkové hranice, předpokládala. Avšak možnost zvolit různé věkové hranice, jak stanoví článek 8, vede k právní nejistotě ohledně práva rozhodného mezi členskými státy v situacích, kdy se na jednu činnost zpracování vztahuje vnitrostátní právo dvou členských států.

(28) Rada však konstatuje, že nařízení a vnitrostátní pravidla, která jej doplňují, se uplatňují pouze krátkou dobu. V řadě členských států se stále přezkoumávají odvětvové právní předpisy. Proto může být na vyvození konečných závěrů o celkové míře právní roztržičnosti v EU příliš brzy. Bylo by užitečné lépe porozumět tomu, jaký dopad má otázka překrývání územních působností vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí nařízení, na správce a zpracovatele a jak tyto situace řeší.

(29) Rada rovněž zdůrazňuje, že je třeba zabránit roztržičnosti právního prostředí EU, pokud jde o ochranu osobních údajů. Směrnice a nařízení EU, které obsahují ustanovení o zpracovávání osobních údajů, by měly být v souladu s nařízením nebo případně se směrnicí (EU) 2016/680⁴ či s nařízením (EU) 2018/1725⁵. Právo na ochranu údajů by mělo být odpovídajícím způsobem zohledněno i při vytváření politik, které mají vliv na zpracování osobních údajů.

6. Nové povinnosti pro soukromý sektor

(30) Nařízení sice do určité míry zmírnilo administrativní zátěž správců, avšak také vytvořilo některé nové povinnosti. Zvýšená pracovní zátěž, která z toho vyplývá, má dopad obzvláště na malé a střední podniky. Jak se uvádí ve sdělení, ačkoli se situace v jednotlivých členských státech liší, patří malé a střední podniky k zúčastněným stranám, jež mají ohledně uplatňování nařízení nejvíce otázek. Podobně několik členských států upozornilo na to, že potíží s požadavky na dokumentaci čelí i některá charitativní či dobrovolnická sdružení.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES.

(31) Podle informací některých členských států jsou malé a střední podniky nespokojeny například s omezenou odchylkou od povinnosti vést záznamy o činnostech zpracování. Článek 30 odst. 5 nařízení osvobozuje od povinnosti vést záznamy o činnostech zpracování podniky nebo organizace zaměstnávající méně než 250 osob, avšak za podmínek, které se uplatní pouze zřídka. Rada uznává, že normotvůrce pro nařízení zvolil přístup založený na posouzení rizik, domnívá se však, že by mělo význam pokusit se posoudit, jak zamýšlená rovnováha mezi přístupem založeným na posouzení rizik na jedné straně a potřebou zohlednit zvláštní potřeby malých a středních podniků (13. bod odůvodnění) na straně druhé funguje v praxi.

(32) Dalším příkladem nových povinností je povinnost ohlašovat dozorovým úřadům případy porušení zabezpečení osobních údajů a tyto případy dokumentovat (článek 33 nařízení). Podle informací od členských států je počet ohlášení dosud provedených na úrovni EU podle článku 33 významný. Zdá se tudíž, že tato povinnost přináší jak správce, tak dozorovým úřadům práci navíc.

(33) Ačkoli se ve 13. bodě odůvodnění členské státy a jejich dozorové úřady vyzývají, aby při uplatňování tohoto nařízení zohledňovaly zvláštní potřeby mikropodniků a malých a středních podniků, souhlasí Rada s tím, že by mohly být užitečné některé další pokyny a podpora pro malé a střední podniky ze strany vnitrostátních dozorových úřadů nebo sboru. Některé dozorové úřady členských států již vypracovaly cílené pokyny a nástroje pro malé a střední podniky s cílem reagovat na jejich dotazy a potřeby. Rada zdůrazňuje úlohu těchto orgánů a sboru při poskytování poradenství malým a středním podnikům a charitativním a dobrovolnickým sdružením a vybízí je, aby byly v tomto ohledu aktivnější. Dozorové úřady by rovněž mohly vypracovat praktické nástroje s cílem pomoci malým a středním podnikům při dodržování nařízení a usnadnit jim toto dodržování, jako např. harmonizovaný formulář pro správce a zpracovatele k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů dozorovým úřadům nebo zjednodušený záznam o zpracování.

7. Zástupci správců nebo zpracovatelů, kteří nejsou usazení v Unii

(34) Členské státy upozornily na možnost, že správci nebo zpracovatelé, kteří nejsou usazení v Unii, nebudou dodržovat své povinnosti stanovené v nařízení. K těmto povinnostem patří požadavek podle článku 27, aby správci a zpracovatelé jmenovali svého zástupce v Unii. Není jisté, do jaké míry správci usazení ve třetích zemích tuto povinnost plní, ale podle informací členských států existují případy, kdy zástupce nebyl jmenován. Bylo by užitečné mít k dispozici informace o tom, do jaké míry správci nebo zpracovatelé, kteří nejsou usazení v Unii, jmenují své zástupce, jak požaduje článek 27, a jaké kroky dozorové úřady přijímají, aby zajistily dodržování této povinnosti.

(35) Kromě toho podle čl. 30 odst. 2 zástupce zpracovatele vede záznamy o všech kategoriích činností zpracování prováděných pro správce a poskytne je na požádání dozorovému úřadu. Není zcela jasné, co může dozorový úřad dělat v situacích, kdy zástupce svou povinnost neplní. Dalším aspektem, jenž může vyžadovat další zvážení, je rozsah odpovědnosti zástupce za nedodržování povinnosti ze strany správce nebo zpracovatele. V tomto ohledu jsou proto vítány nově aktualizované pokyny sboru.

8. Závěry

(36) Rada vyzývá Komisi, aby ke své připravované zprávě přistoupila v širokých souvislostech a přesáhla rámec kapitol V a VII, které jsou výslovně uvedeny v článku 97 nařízení. Vzhledem k významu a dopadu nařízení existují přesvědčivé argumenty, jež podporují širší přezkum a diskusi na toto téma, a to při pečlivém zohlednění příspěvků Rady, Evropského parlamentu a dalších příslušných zúčastněných stran, jako jsou dozorové úřady.

(37) Tento dokument nastiňuje ty otázky týkající se uplatňování a výkladu nařízení, které v členských státech dosud vyvolaly největší obavy. Ty se týkají zejména: 1) potíží při určování nebo uplatňování vhodných záruk, jestliže neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně; 2) práce navíc pro dozorové úřady v důsledku mechanismu spolupráce a mechanismu jednotnosti podle kapitoly VII nařízení, jakož i důsledků těchto mechanismů pro zdroje; 3) nepředvídané roztržičnosti právních předpisů; 4) nových povinností správců a zpracovatelů v soukromém sektoru zavedených určitými ustanoveními nařízení a 5) kroků, jež mají dozorové úřady přijmout k řešení situací, kdy správci, kteří jsou usazeni ve třetích zemích, nesplní povinnost jmenovat svého zástupce v Unii.

(38) Existuje však také velký počet otázek týkajících se jiných ustanovení nařízení, na které jednotlivé členské státy upozornily. I když Rada uznává, že počet otázek je dán zejména skutečností, že nařízení se zatím uplatňuje krátkou dobu, Rada se domnívá, že je třeba je tak či onak řešit. Rada souhlasí s tím, že mnohé z otázek vznesených členskými státy jsou otázky výkladu, které by mohly být vyřešeny například prostřednictvím dalších pokynů, ačkoli některé materiály jsou již k dispozici. Rada uznává úlohu sboru a vnitrostátních dozorových úřadů při poskytování pokynů. Pozornost by se měla věnovat zejména:

- uplatňování nařízení v oblasti nových technologií, jakož i otázkám týkajícím se velkých technologických společností;
- praktickým nástrojům pro malé a střední podniky a charitativní nebo dobrovolnická sdružení, jako je např. harmonizovaný formulář pro správce a zpracovatele k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů dozorovým úřadům nebo zjednodušený záznam o zpracování, jakož i jiným vhodným nástrojům pro malé a střední podniky sloužícím k uplatňování nařízení s ohledem na jejich zvláštní potřeby;
- účinným pracovním postupům dozorových úřadů v přeshraničních případech a
- otázkám týkajícím se situací, kdy zástupce správce nebo zpracovatele usazeného mimo EU neplní své povinnosti.

(39) Kromě toho si řada těchto otázek a témat, zejména otázky v oblasti působnosti vnitrostátních zákonodárců a výzvy související s novými technologiemi, zaslouží další diskuse a sdílení zkušeností mezi členskými státy a Komisí. Mělo by se prozkoumat, jaké by bylo vhodné fórum pro tyto diskuse, které by se neměly překrývat s činností sboru.

(40) Pokud jde o kapitolu V, Rada vybízí Komisi, aby přezkoumala nejen stávající rozhodnutí o odpovídající ochraně, ale aby rovněž posoudila možnosti přijetí nových rozhodnutí o odpovídající ochraně v souladu s požadavky práva Unie a aby zvažila možnost zabývat se při přijímání těchto rozhodnutí konkrétně předáváním orgánům veřejné moci a mezi nimi. Rada zároveň sdílí názor, že je stejně tak důležité zabývat se uplatňováním ostatních nástrojů, které jsou podle kapitoly V k dispozici, a poskytnout tak správcům další objasnění ohledně toho, kdy lze mít za to, že v případě neexistence rozhodnutí o odpovídající ochraně existují vhodné záruky.

(41) Pokud jde o kapitolu VII, Rada konstatuje, že byly vyjádřeny určité obavy, jak je uvedeno výše. Rada se domnívá, že by měla být dále posílena spolupráce mezi dozorovými úřady. V této souvislosti by se měla připravovaná zpráva Komise zabývat relevantností zdrojů vnitrostátních dozorových úřadů a sboru. Rada se domnívá, že by se měly řešit rovněž procedurální problémy související s uplatňováním kapitoly VII. Rada vyzývá Komisi, aby konzultovala dozorové úřady a sbor.

(42) Rada bere na vědomí riziko roztržštění právních předpisů vztahujících se k prostoru, který členské státy mají k tomu, aby zachovaly nebo zavedly konkrétnější ustanovení za účelem přizpůsobení uplatňování pravidel nařízení. Ačkoli byl tento prostor pro specifikaci některých ustanovení nařízení ponechán záměrně a určitá roztržitost je proto odůvodněná, Rada se domnívá, že vývoj v tomto ohledu by se měl pečlivě sledovat. Rada dále považuje za nezbytné plně zohlednit aspekty týkající se ochrany údajů a nařízení v příslušných oblastech politiky a tvorby právních předpisů EU.

(43) Podle názoru Rady je důležité prosazovat evropský model zavedený nařízením a zajistit v nadcházejících letech právní jistotu pro všechny zúčastněné strany. Komise by se měla tudíž ve své zprávě zabývat otázkami souvisejícími s výše uvedenými tématy a navrhnout vhodné prostředky, jak je řešit. S ohledem na přípravu následujících zpráv podle článku 97 by Komise měla dále sledovat a analyzovat zkušenosti s uplatňováním nařízení, zejména pokud jde o otázky uvedené v tomto dokumentu. Rada rovněž zdůrazňuje, že je důležité co nejdříve přezkoumat a objasnit, jakým způsobem se nařízení uplatňuje na nové technologie a jakým způsobem je schopno reagovat na výzvy, které tyto technologie představují.
